

III SA/Kr 148/10 - Wyrok

Data orzeczenia	2010-09-23
Data wpływu	2010-02-24
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie
Sędziowie	Dorota Dąbek /przewodniczący/ Halina Jakubiec /sprawozdawca/ Krystyna Kutzner
Symbol z opisem	6330 Status bezrobotnego
Hasła tematyczne	Bezrobocie
Skarżony organ	Wojewoda
Treść wyniku	oddalono skargę
Powołane przepisy	Dz.U. 2002 nr 153 poz 1270; Art. 151; Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Dz.U. 2008 nr 69 poz 415; Art. 33 ust. 3, 75 ust. 3; Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - tekst jednolity

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Dorota Dąbek Sędziowie WSA Halina Jakubiec (spr.) NSA Krystyna Kutzner Protokolant Ewelina Kalita po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2010 r. sprawy ze skargi R. P. na decyzję Wojewody z dnia 16 grudnia 2009 r. nr [...] w przedmiocie pozbawienia statusu bezrobotnego skargę oddala.

Uzasadnienie

Zaskarżoną przez R. P. decyzją z dnia 16 grudnia 2009r. znak [...] Wojewoda utrzymał w mocy decyzję Prezydenta Miasta z dnia [...] 2009r. znak [...] orzekającą o pozbawieniu R. P. od dnia 28.10.2009r. statusu osoby bezrobotnej z powodu niestawienia się w Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie i niepowiadomienia o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa.

Za podstawę prawną decyzji przyjęto art. 33 ust. 3 i 4 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r., Nr 69, poz. 415) oraz art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.).

Decyzja zapadła w następujących okolicznościach stanu faktycznego:

R. P. zarejestrował się w dniu 04.11.2008r. w Grodzkim Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna.

Decyzją z dnia [...] 2008r. znak [...] R. P. uzyskał status osoby bezrobotnej, bez prawa do zasiłku dla osoby bezrobotnej.

W ramach obowiązku stawiennictwa bezrobotnego w Urzędzie Pracy w celu potwierdzenia gotowości do pracy wyznaczony został mu kolejny termin stawiennictwa na dzień 28.10.2009r.

Decyzją z dnia [...] 2009r. znak [...] Prezydent Miasta na podstawie art. 10 ust. 7 pkt 1, art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a, art. 2 ust. 1 pkt 2, art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2008r., Nr 69, poz. 415) orzekł o pozbawieniu skarżącego statusu osoby bezrobotnej, uzasadniając decyzję niestawieniem się przez skarżącego w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym wyżej terminie i niepowiadomieniem w okresie do 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa. Pozbawienie statusu bezrobotnego nastąpiło przy tym na okres 3 miesięcy od dnia niestawiennictwa w urzędzie.

Odwołując się od powyższej decyzji R. P. podniósł, że podejmował próby telefonicznego ustalenia z Urzędem Pracy daty, w której miał się stawić by potwierdzić gotowość do pracy w ramach obowiązków osoby bezrobotnej. Nie stawił się w Urzędzie, gdyż jak podał nie posiadał informacji o kolejnym terminie oraz

z "innych przyczyn". Zarzucił organowi, że poprzez decyzję o pozbawieniu go statusu osoby bezrobotnej na trzy miesiące pozbawił go jednocześnie uprawnień do świadczeń zdrowotnych, skoro przez ten okres nie były odprowadzane składki na ubezpieczenie

zdrowotne. Posiadał skierowanie na badanie lekarskie, którego nie mógł zrealizować. Dodatkowo wskazał na trudną sytuację materialną.

Wojewoda rozpoznając odwołanie wydał opisaną na wstępie decyzję, dzieląc ustalenia faktyczne dokonane przez organ pierwszej instancji sprowadzające się do stwierdzenia, że R. P. nie zgłosił się

w wyznaczonym mu przez Urząd terminie tj. w dniu 28.10.2009r. i nie powiadomił

w terminie 7 dni od tej daty o uzasadnionej przyczynie swego niestawiennictwa. Jak organ zaznaczył, osoba rejestrująca się w urzędzie pracy w charakterze bezrobotnego nabywa prawa ale również przyjmuje na siebie pewne wynikające

z ustawy obowiązki. Jednym z podstawowych obowiązków jest obowiązek zgłaszania się do urzędu pracy w wyznaczonym terminie. Skarżący był poinformowany o tych obowiązkach jak też o konsekwencjach niestawienia się w wyznaczonym terminie, co wynika z akt sprawy. Złożył własnoręcznie podpis w części D Karty rejestracyjnej, gdzie stwierdza się poinformowanie bezrobotnego o terminie kolejnego stawiennictwa. Miał wiedzę o tym, że powinien stawić się w dniu 28.10.2009r. Ponadto, jak zauważył organ, rejestracja skarżącego w dniu 04.11.2008r. była kolejną rejestracją w Urzędzie Pracy, w związku z czym tym bardziej skarżący powinien pamiętać, że o uzasadnionej przyczynie nie zgłoszenia się w wyznaczonym przez urząd terminie należy bezwzględnie informować do siedmiu dni. Powody niestawiennictwa podane w odwołaniu nie mogły być uwzględnione, zwłaszcza, że skarżący nie dołączył żadnych dokumentów świadczących o przyczynie niestawiennictwa. Ponadto organ zauważył, że w założeniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy osoba bezrobotna jest zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia. Celem rejestracji w Urzędzie Pracy w charakterze osoby bezrobotnej nie może być wyłącznie korzystanie z uprawnień przysługujących bezrobotnym, jak ubezpieczenie zdrowotne, ale przede wszystkim poszukiwanie

i podjęcie zatrudnienia. Do głównych zadań i obowiązków Urzędu Pracy należy udzielanie pomocy bezrobotnemu w aktywnym poszukiwaniu pracy. Rejestracja osoby bezrobotnej jest czynnością dobrowolną. Jednak w przypadku jej dokonania bezrobotny musi mieć świadomość obowiązków i konsekwencji ich niewypełnienia.

Skarga R. P. na decyzję organu odwoławczego wniesiona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie zawierała zarzut sprzeczności regulacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które znalazło zastosowanie w sprawie, z konstytucyjnymi gwarancjami do ochrony zdrowia

i równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej. Skarżący został pozbawiony na okres kilkudziesięciu dni dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej ze środków publicznych w sytuacji gdy nie miał również pracy. Podkreślił, że konsekwencje jego nieobecności w Urzędzie w dniu 28.10.2009r., której nie kwestionuje, są zbyt daleko idące.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej oddalenie, podtrzymując stanowisko w sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Sąd administracyjny bada legalność zaskarżonego aktu administracyjnego, nie będąc w sprawowaniu tej kontroli związany granicami skargi (art. 3 § 1 i art. 134 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – p.p.s.a, Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm).

W ramach tej kognicji Sąd bada, czy przy wydaniu zaskarżonego aktu administracyjnego nie naruszono przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania.

W sprawie niniejszej Sąd nie stwierdził naruszenia przepisów prawa.

Z art. 33 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia (...) wynika, że: "bezrobotny ma obowiązek zgłaszania się do właściwego powiatowego urzędu pracy w wyznaczonym przez urząd terminie w celu przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy proponowanej przez urząd lub w innym celu wynikającym z ustawy

i określonym przez urząd pracy, w tym potwierdzenia gotowości do podjęcia pracy.

W przypadku bezrobotnego będącego dłużnikiem alimentacyjnym, w rozumieniu przepisów o pomocy osobom uprawnionym do alimentów, wyznaczony termin nie może być dłuższy niż 90 dni." Z przepisem tym koresponduje art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy, który stanowi z kolei, że "starosta, z zastrzeżeniem art. 75 ust. 3, pozbawia statusu bezrobotnego, bezrobotnego, który m.in. nie stawił się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie do 7 dni

o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje na okres 3 miesięcy od dnia niestawienia się w powiatowym urzędzie pracy".

W ocenie Sądu orzekające w niniejszej sprawie organy prawidłowo ustaliły stan faktyczny sprawy, że bezrobotny R. P. nie stawił się w dniu 28.10.2009r. w Grodzkim Urzędzie Pracy i nie usprawiedliwił w terminie 7 dni od tej daty przyczyny nieobecności, mimo, że potwierdził własnoręcznym podpisem w dniu odebrania decyzji o uznaniu go za osobę bezrobotną tj. w dniu 04.11.2009r. znajomość tym zakresie obowiązku bezrobotnego. Co więcej, w części D karty rejestracyjnej odnotowany jest również podpis skarżącego pod datą 28.10.2009r. (wskazaną mu przez organ jako datę kolejnej wizyty w Urzędzie), co oznacza, że przyjął ją do wiadomości. Nieobecności w Urzędzie tym dniu nie zaprzeczył sam skarżący, przyznając w zasadzie, że nie pamiętał o dacie wymaganej wizyty i stąd próbował się skontaktować telefonicznie z Urzędem celem potwierdzenia daty. Faktem jest, że pierwsze usprawiedliwienie nieobecności jakie przedstawił organowi znalazło się dopiero w odwołaniu od decyzji pierwszej instancji w lakonicznym stwierdzeniu, że "nie miał informacji o kolejnym terminie oraz z innych przyczyn nie mógł się stawić wcześniej w urzędzie". Niemniej jednak, jak zauważył organ odwoławczy, usprawiedliwienia tego nie można uznać za usprawiedliwienie

w rozumieniu art. 75 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia (...), gdyż po pierwsze, złożone zostało po upływie siedmiu dni od daty obowiązkowego stawienia się

w Urzędzie Pracy a po drugie nie wynika z tego oświadczenia żadna konkretna przyczyna niestawiennictwa. Przepisy art. 33 ust. 3 i art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy

o promocji zatrudnienia instytucjach rynku pracy są kategoryczne i organ jest zobligowany orzec o utracie statusu osoby bezrobotnej w razie niestawienia się bezrobotnego w wyznaczonym terminie w urzędzie pracy, chyba że w ciągu 7 dni wykaże on, iż niestawiennictwo miało miejsce w związku z uzasadnioną przyczyną. To strona musi wykazać, że przyczyna niestawiennictwa była uzasadniona. Ustawa nie przewiduje jak często mają być wyznaczane terminy wizyt, natomiast obliuguje bezrobotnego do każdorazowego stawienia się w urzędzie pracy w wyznaczonym terminie pod rygorem pozbawienia statusu osoby bezrobotnej.

Zwrot "uzasadniona przyczyna" jest jednak pojęciem niedookreślonym, którego ostateczną treść ustalać musi organ stosujący prawo w oparciu o konkretny stan faktyczny danej sprawy. W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, że uzasadnione przyczyny, to okoliczności, na które bezrobotny nie miał wpływu, a więc przeszkody powstałe niezależnie od jego woli, np. choroba czy brak możliwości dojazdu z powodu przerw w komunikacji publicznej. Za uzasadnione przyczyny nie uznaje się natomiast okoliczności powstałych z winy bezrobotnego, nawet tylko lekkomyślności czy niedbalstwa.

W niniejszej sprawie bezspornym jest, że skarżący w wyznaczonym terminie nie stawił się w

urzędzie pracy i nie powiadomił w okresie do 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa. A zatem w dniu 28.10. 2009 r. skarżący nie wykazał swej gotowości do podjęcia pracy.

Odnosząc się do zarzutu skarżącego o niezgodności art. 75 ust. 3 ustawy

o promocji zatrudnienia (...) z art. 68 Konstytucji z uwagi na to, że poprzez pozbawienie go statusu osoby bezrobotnej na okres trzech miesięcy pozbawia się go również prawa do świadczeń zdrowotnych, gdyż przez ten okres trzech miesięcy nie odprowadzane są składki na ubezpieczenie zdrowotne – zauważyć w pierwszym rzędzie należy, że powołany przepis Konstytucji brzmi w ten sposób, że: każdy ma prawo do ochrony zdrowia (ust.1), i że obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych. Warunki i zakres udzielania świadczeń określa ustawa (ust. 2). Co prawda ocena konstytucyjności zastosowanego w sprawie przepisu należy zgodnie z art. 188 Konstytucji do Trybunału Konstytucyjnego, niemniej jednak wymaga tu podkreślenia, że Konstytucja deleguje warunki i zakres udzielania świadczeń finansowanych ze środków publicznych do ustawy i gwarantuje jedynie, że ustawa nie może uzależniać dostępu do świadczeń od sytuacji materialnej. Ustawa z kolei reguluje, że prawo do świadczeń mają obywatele ubezpieczeni, w tym posiadający status osoby bezrobotnej.

Z powyższych względów, uznając, że zaskarżona decyzja jest zgodna

z prawem, Sąd oddalił skargę na podstawie art. 151 ustawy Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.